

# Македония

**„МАКЕДОНИЯ“**  
 вестникъ за политика, културно-  
 животъ и информация, излиза  
 всеки денъ, освенъ празнични дни.

**АБОНАМЕНТЪ:**  
 Български: за година 30л;  
 1/2 година 15л; 3 мес. 8л дод.  
 Странство: година 80л; 1/2 год.  
 40л; 3 мес. 20л. Американски  
 за год. 6 доларя 1/2 год. 3 дол.

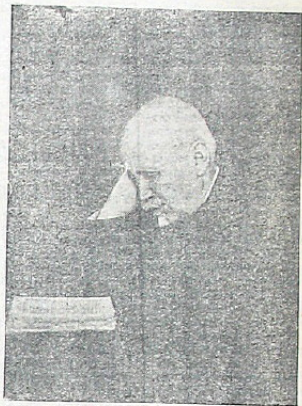
**ОБЯВЛЕНИЯ:**  
 Из ка. ст. . . . . 2-40 л.  
 Малки обявления на дума 50 ст.  
 Въ дневника на редъ . . 8 л.  
 Годешни и учебни . . . 40 л.

Телефонъ № 2895

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Редакция и административна  
 пд „Славейковъ“ № 1.

Директоръ: Г. Кулишевъ



† К. Стояновъ — Вълкановъ  
(Вижъ статията на 2 страница)

# Константин Стоянов — Вълканов

На 18 тога почина во столицата на Бугарија многотогодишниот учител и директор во Македонија Константин Стоянов — Вълканов, сега учител во класическиот езици во Софийската духовна семинарија.

Починатиот Вълканов е роден во с. Писошница (Леринско) през 1853 год. След свршване на основно и четирокласно училиште во Битола, завршува пълна курс во Солунската буг. гимназија през 1870 год. Како гимназист учителствува во Одринското духовно училиште, кдето, невинно подозрлив от тогавашната турска власт, че бил со противодржавнически настронениа и разпространител на запрети книгии от цензурата, хвърлен во затвор и почти цела година пренарва во него. След освобождението му от затвора, доажа во Бугарија и поставља студент во тогавашното софийско висше училиште по историја. Завршува пълна курс по историја во висшето училиште, отива учител во Битолската класическа гимназија. Туку тој долги години учителствува, бше и неколку години директор на сжшата гимназија. От Битола тој се премисти пак во училиште во Солунската буг. м. гимназија. Туку след едногодишно учителстване, за да избгне втори пжт турскиа затвор, пресели се во Бугарија и стана учител во Разградската мжжа гимназија, отидето се премисти во Пловдив, кдето учителствува во тамошните срдни училища ред години. От Пловдив преди три години се премисти во Софийската духовна семинарија, кдето го намбри смртта.

Незабравимият покойник Константин Стоянов — Вълканов е проявил оше во юношески години таква качества, които ясно очертаваха за него светла бднина, като учител-възпитател и книжовник. Како ученик во Солунската гимназија, тој бше образец на прилежен и благовопитан ученик. Освен прилежно изучаване на училишните уроци, тој непрекжнато четеше внш от уроците: всичките книги во библиотеката при гимназијата бше прочел. Внш от тоа, през течение на гимназиалниа курс тој изучаваше франски и нџмски езици, и во края на гимназиалниа курс владеше отлично устно и писмено два езика. Солидно подготвен оше на ученишката скамейка, Стоянов като учител се гимназијално и висше образование, прояви редното трудолюбие да изучи много нџбо по својата специалност — историја — и да бде полезен на учениците си со знанията си. Не-

ка отбележа, че покрай способноста му да изучава езици — самички изучи и класическите езици старогрчки и латински, на които и ред години бше преподавател — имаше силна памет да възпроизведе прочетеното почти mot à mot. Неговият правлен езици оудаваше и най-взискателниа филолог: тој умреше да се изразва тј правилно со хубави бугарски думи, че мило ставаше на човџк да беседа со него. Стоянов бше и добър христианин: на лицето му бше изписана христијанска добродетел и по душа бше такъв — неговата реч изобилствуваха со христијанска џубов.

Стоянов извредно много тжеше, че неговата родина Македонија остана под робство, но тој на за минута не губеше вџра, че Македонија рано или вџсно ще се освободи. Обичаха тј Македонија, като нейн истински син, служи ѝ до края на живота си со всички сили и срдства. Уви, пред смртта си отиде во родното си село Писошница, да види родното пепелиште, да сжживи детски спомени, но... грцкото робство наложило своя отпечаток на родното му село, като гръм паднало на благородната му и обична на душа за нешастната сјаба на родната му... Тој се пољва... Таа болест го и смрќна во гроба. Тој не можа да каже и на близките си за виденото и изученото во Македонија...

Вълканов бше член на Македонския научен институт. Като книжовник тој остави ценни трудове по историја, печатани во нај-добрит наши научни публикации, особено напоследък во „Македонски преглед“, издание на Македонския научен институт. Ето по-важните научни печатани трудове на Вълканов:

1. Пјтуване от Цариград през Бугарија во 1827 година от R. Walsch (ПСп, LXIX, 1908).
2. Гърцит и бугарит пред сјада на класицизма (ПСп, LXXI, 1910).
3. Ориентализациа на Византија и нейното отражение у южните славяни (СпБАН, XX, 1921).
4. Значение на св. Ив. Рилски за нџкогашните и днешните бугари (Духовна Култура, кн. 18 и 19 1923).
5. Социалниот дух на христијанството (Духовна култура, кн. 20 и 21, 1924).
6. Произход на христијанството во дунавските провинции (Дух. култура, кн. 24 и 25, 1925).
7. Иовит Геометър и византијската култура на негово време (Дух. култура, кн. 26 и 27, 1925).
8. Славянофилството на Луи Леже и Македонија (Македон-



## Ново! Ново!



По точност, солидност  
стлпва на никој часовник  
всички ремирира

## Батерийки

за електрически Фен

Стока I — качеств

Цена фаб

Сжшо и КРУШКИ

при Боцалеп —

2028

Книжовническото Бюро Вилндрев

(Площад Славейков и Солунска среду кино Астория) съобщава на многобройните си г. клиенти, че всџо лице от неговия персонал носи на лџвата страна значката на Борото и № на персонала. Това за сведение, за да не бждат г. г. клиентите подведени от самозванци лица, които се препорчават от името на Борото.

За всџа нередовност и неудовлетворение г. г. клиентит да съобщаваат во Бюро за да им се даде удовлетворение. Телеф. 2575. 2013-3

ски преглед 1 год., кн. 1, 1924).

9. Пјтешественици по балканския полуостров през времето на франската революция (Македонски преглед 1 год., кн. 3, 1925).

10. Рецензия на Ив. Сиџарев, Историјата на Охридската архиепископија. Том I. Софја, 1923 (Маке. преглед II год., кн. 4, 1925).

11. Борбата на Самуила со Византија (Маке. преглед II год., кн. 3, 1926).

12. Последствия за вселенската црква от покршението на бугарит и подчинението им под Византија (Маке. преглед, III год., кн. 2, 1927).

А. П. Стоилов